

Met 106 havo 4 leerlingen naar Pereira, schooljaar 2016/2017

Waar gaan we heen? Pereira, wat is dat? Een stad in het koffiegebied van Colombia dus. Een bijzondere, unieke stad in het midden van de driehoek Bogota, Medellin en Cali. Op de 1^e dag (maandag) waren we op het grote plein met links van ons een supermarkt en rechts van ons een mall. We moesten wachten op onze geldwisselaar dus toen hebben we maar spelletjes gedaan op het plein. 10 jonge Colombiaanse studenten, onze vaste lokale begeleiders, hebben allerlei kennismakingsspelletjes met de leerlingen gedaan. Dat trok wel wat aandacht van de Pereira burgers en een paar zwervers.

Naast de 10 jongeren in witte shirts liepen er nog 4 mannen en vrouwen rond die die 10 weer aanstuurden. En zij werden weer bijgestaan door 3 mannen en vrouwen in het rood, onze vaste

EHBO'ers. 4 bussen met chauffeurs stonden voor ons klaar. Wij allemaal werden in de gaten gehouden door onze eigen twee politiemannen, met pistool. Dit was allemaal geregeld door Lina, onze externe studiereis-organisator. Zelf waren wij met 9 docenten als begeleiding aanwezig. Totaal dus 32 volwassen begeleiders om 106 leerlingen veilig in en rond Pereira te houden.

Dat is goed gelukt.

Pereira kwam op die 1^e dag voor sommigen van ons als groot en druk over. De supermarkt was een grote supermarkt en de mall was ook groot (alhoewel er leerlingen waren die deze mall gingen vergelijken met een Miami mall, maar dat is niet eerlijk want iedereen weet dat in Amerika alles HUGE is). Uiteindelijk hebben we 3 malls bezocht. Dat was niet de bedoeling maar het gebeurde gewoon. Omdat we zo lang op de geldwisselaar moesten wachten kon niet iedereen zijn souvenirs kopen. We hebben toen toegezegd dat we nog een keer naar de mall zouden gaan.

Op de donderdag waren we bij de universiteit. Na een mooie wandeling door de botanische tuin kwamen we op het geniale idee om de leerlingen een keuze te geven. Of een rondleiding langs een paar faculteiten van de universiteit (conform programma) of naar de mall (conform belofte). Je kunt de uitslag wel raden. Op een paar docenten na, die nog wat zaken wilden doen met de mensen van de universiteit, vertrokken we dus

naar de tweede mall. Maar na 1 uur bleek dat dit geen goede mall was. Te weinig keuze, te weinig goede merkshops, te weinig goede eettentjes. Not huge enough dus. Er was wel een goede kapster die mijnheer Kelly verweende met een knipbeurt, een scheerbeurt, een manicure en een massage. Leerlingen zagen het resultaat en dat wilden ze ook. Die kapster heeft haar maandomzet die middag verdiend.

Maar niet iedereen was bevredigd in zijn of haar kooplust. Dus toen weer een belofte gemaakt om vrijdag, voor degene die dat wilden, nogmaals naar de mall te gaan. Vrijdag was een vrije dag dus er was ruimte hiervoor in het programma. Die dag hebben we het park bezocht waar we verbleven. Er was een waterpark, meerdere

voetbalvelden, twee zwembaden, een indianendorp, een vismeer. Genoeg te doen. Wij sliepen in appartementen (4-6 personen) en in een hotel (2-4

persoonskamers). Wij aten in ons eigen restaurant, alhoewel het meer de naam 'mensa' verdiend. Het

eten was goed maar daar was niet iedereen het mee eens.

De avond daarvoor was een feestavond. We hadden een mooie dansvloer gevonden aan de rand van het vismeer. Een DJ was geregeld. Er is veel gedanst en gesjansd die avond. Voor de docenten was het die nacht hard werken want de hormonen waren goed los gekomen.

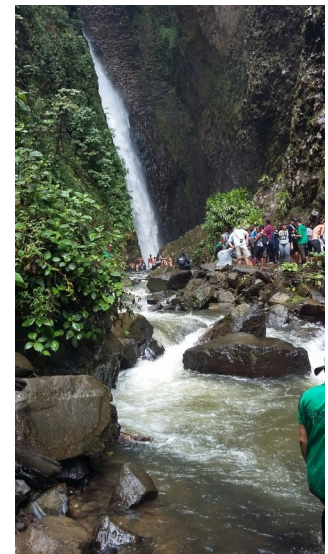
Uiteindelijk werd er besloten om met z'n allen vrijdagmiddag naar de mall te gaan zodat we daarna direct naar het vliegveld konden gaan. En die 3^e mall was goed, uitstekend zelfs, maar helaas was er te weinig tijd om goed te shoppen. Voor de leerlingen dan, want de docenten waren er wel klaar mee (klaar met de mall).

Hoogtepunt van deze studiereis was (op dinsdag) een fantastische hike door

het bos, door rivieren, over bruggen, in de regen, steil omhoog en omlaag soms, naar een waterval diep in de heuvels. Het was zwaar, lang, mooi, fris, nat en koud. Veel leerlingen zijn gaan zwemmen in het watertje net naast de waterval.

Een ontzettend mooie aanblik gaf dit. En toen drong het tot ze door dat ze ook nog terug moesten lopen. Dat was wat minder. Maar de leerlingen hebben karakter getoond. Sommigen moesten geholpen worden om terug te komen. We hebben het allemaal gered. En we vonden het allemaal super, achteraf, met warme schone kleren aan en een gevulde maag.

Dinsdagavond was het minst geslaagde onderdeel van de studiereis. Het programma zag er heel leuk uit op papier. Colombiaanse boeren folklore bij een originele finca. De boerderij lag hoog in de heuvels met fantastisch uitzicht over Pereira bij nacht. Dat was heel indrukwekkend. Maar de folklore kwam wat minder uit de verf. Krakende boxen, een vals zingend duetje, een sompige dansvloer, een te lang durend toneelstukje met kinderachtige humor, te weinig snacks en drankjes. En we waren al moe van de hike dus we waren blij toen we naar huis konden gaan. Ook omdat we inmiddels half bevroren waren door de koude wind.

Gelukkig kregen we op de woensdag in het Parque del café een voorstelling te zien die de naam van

Colombiaanse folklore weer in ere herstelde. Fantastische dansers en danseressen, mooie decors, goede muziek. Viva Colombia. In het park waren de achtbanen gesloten vanwege onderhoud. Begeleiders blij, leerlingen niet blij. Nadat er eenmaal over deze teleurstelling was heen gestapt werd het een mooie, actieve, do as you like, dag.

5 dagen en 5 nachten zijn we op pad geweest. Voor de leerlingen was er genoeg vrijheid om te doen wat ze wilden en om te zijn wie ze zijn. Voor de begeleiding was er genoeg organisatie om te doen wat we van plan waren en om dat op een plezierige en veilige manier te doen. We hebben een heel klein stukje van Colombia gezien. Een apart stadje met daaromheen een mooi, groen heuvel-landschap met in de verte de bergen.

We gaan volgend jaar (schooljaar 2017_2018) weer. Ga je mee?

